

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5T/114/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010684
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Herichová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2017:7615010684.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Evou Herichovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. 7. 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

S. P., F.. XX.X.XXXX R. J. F. R., T. J., W. K.. Č.. XXX/XX, Z.. J. F. R.

je vinný

- zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona,

- z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, všetko v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona,

pretože

-dňa 25.12.2014 okolo 23.26 hod. v Levoči, na ul. Novoveská cesta č. 1, pri pohostinstve Podkova, fyzicky napadol poškodeného H. U. potom, čo poškodený utekal okolo obžalovaného a ďalších osôb stojacich pri motorovom vozidle, L. P. podkopol poškodeného, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, kedy bezprostredne k nemu prišiel obžalovaný S. P., ktorý ho opakovane kopal do hornej časti tela a v tom čase k nim pribehol aj odsúdený H. H., ktorý počas fyzického napádania poškodeného S. P. a pridržíavaním poškodeného za bundu na zemi, odsúdený H. H. prehľadával vrecká a tak zobral poškodenému peňaženku so sumou 2.000Kč a mobilný telefón Samsung Galaxy S3 Mini a počas konania odsúdeného H. H., obžalovaný S. P. opakovane poškodeného udieral rukou a kopal, čím tak poškodenému bola spôsobená odcudzením vecí škoda vo výške 147,18 € a utrpel poranenia, ktoré si nevyžiadali liečenie a práceneschopnosť,

t e d a

spoločným konaním

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 /troch/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku ukladá obžalovanému zaplatiť poškodenému H. U. F. XX.XX.XXXX R. A., T. E. A. škodu na odcudzených veciach v sume 140 € s tým, že tento záväzok je solidárny so záväzkom z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 114/2015 zo dňa 30.9.2015.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaní zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaný S. P. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a k veci vypovedal, že spoločne s Q., H. H. I. L. P. boli na diskotéke v Levoči, odkiaľ odišli kvôli slovným nezhodám s tam prítomnými rómami, ktorí ich potom aj naháňali. Čakali potom na autobusovej stanici v Levoči na motorové vozidlo, ktoré si zavolali, myslí, že telefonoval H. I. Q. Q., ktorí potom prišiel pre nich. Pokiaľ čakali na vozidlo, stretli H. U. a ešte ďalšieho, ktorí ich začali provokovať tým, že im nadávali, potom k poškodenému prišiel H. H. a dal U. facku, pričom aj jemu niečo vtedy poškodený povedal, nevie čo, lebo mal vtedy tiež vypité a tak ho aj on asi dvakrát udrel po tvári a asi trikrát ho kopol a potom, čo on nevidel, nejako mu zobral H. telefón alebo peňaženku. Videl aj to, že H. telefonoval a to z mobilu U., pričom videl ako mu U. mobil dal, lebo ho H.Č. poprosil, ale či mu ho vrátil aj späť, to nevie. Potom nasadli do motorového vozidla a s L. P. sa ešte dali odviezť do Popradu. On sa potom H. v aute pýtal, či náhodou niečo poškodenému nezobral, on povedal, že nie a tak sa na druhý deň až dozvedel keď prišli policajti, že mu zobral peniaze a mobil. Nevidel, že H.

vybral z vrečka poškodenému peňaženku, lebo vtedy on poškodeného bil. Potom čo sa dal s L.A. P. odviezť do Popradu, boli na diskotéke, on mal so sebou pôvodne 400 €, z ktorých predtým v Levoči platil vstupné 2 € a zvyšné peniaze potom prehral v Poprade na automatoch, pretože domov sa dali odviezť taxíkom, za ktorý potom zaplatil potom jeho otec.

Poškodený H. U. ako svedok vypovedal, že už si všetko nepamätá, ale bol na diskotéke, kde bol aj obžalovaný s ďalšími, on potom išiel domov a títo stáli pri pohostinstve Podkova, pričom sa ho pýtali, či nemá telefón, že si potrebujú zavolať auto, aby sa dostali do Smižian. Svedok ich nepoznal, pretože ich videl po prvý krát. Nato potom jeden z jeho telefónu zavolať, prišlo auto, pričom zrazu on dostal ranu, od toho druhého nie obžalovaného a bol potom na zemi, držal si tvár a cítil, že ho kopali. Potom kto na neho útočil, nevie, lebo si zakrýval tvár, bránil sa a on ostal na zemi, keď títo nastúpili do auta a odišli, ale prvý ho udrel ten ktorý bol na pojednávaní pred ním vypočutý ako svedok /ods. H. H. Nato zistil, že nemá peňaženku a telefón, tak sa potom aj vrátil hľadať, či nie sú tie veci niekde tam na zemi, ale ich nenašiel. Potom to bol ohlásiť na druhý deň na políciu, pričom išiel domov k babke, pričom keď doma videli, že je od krvi, tak išli s ním na políciu. Keďže on tie osoby čo ho napadli nepoznal, potom bolo zistené z jeho telefónu telefónne číslo na ktoré títo rómovia volali z tohto jeho telefónu, ktorý im dal poškodený a ktorými si privolali auto, tento mu potom vrátil ten komu ho zapožičal a on mal pôvodne pri sebe dva telefóny. Bližšie okolnosti súvisiace s konaním jednotlivých páchatel'ov voči nemu zistil však až potom, čo mu bol prehratý kamerový záznam z miesta konania. Potom niekedy, nepamätá si kedy, prišiel za ním jeden kamarát, že ho hľadá otec obžalovaného a aj pred jeho dedom tento hovoril, že aby to stiahol, lebo, že má obžalovaný deti, ale obžalovaný tam vtedy nebol. Domáhal sa náhrady škody za odcudzený telefón a peňaženku so sumou 2000 Kčs spolu vo výške 140 €.

H. H. vypočúvaný ako svedok na hlavnom pojednávaní využijúc svoje právo, nevypovedal. H. H. v tejto trestnej veci bol právoplatne trestným rozkazom dňa 30.9.2015, s právoplatnosťou dňom 16.10.2015 uznaný vinným za tento skutok zo zločinu podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečinu podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchatel'stve a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 32 mesiacov.

Svedok S. Q. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jemu volali S. P. I. H. H. aby prišiel pre nich, pričom prišiel autom, zastal, nič tam nevidel, oni skočili do auta a keď potom vychádzal tak videl, že niekto je na zemi a tak išiel na základe toho čo mu povedali S. P. I. H. H., do Popradu, cestou sa zastavili natankovať na benzínovom čerpadle, začo platil S. P.. Ešte predtým po príchode do Levoče videl, že je tam viac ľudí, nevidel dobre čo sa tam robí, že sa bijú, lebo bola tma. Bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania prokurátorom, z ktorej vyplýva, že svedok dňa 26.3.2015 vypovedal, že cez Vianočné sviatky roku 2014, myslí že to bolo na Štefana, prišiel k nemu domov H. H., S. P. a pýtali sa, či ich neodvezie do Levoče na zábavu, on bol triezvy tak súhlasil a sľúbili mu zato 20 €. Tak ich odviezol a vysadil v rómskej osade a odišiel a dohodli sa, že mu budú volať kedy má pre nich prísť. Potom mu volali pred polnocou, aby prišiel na stanicu SAD do Levoče. Našiel ich tam stáť pri herni na ulici a keď prišiel k nim, povedal, im aby nastúpili, kázali mu s vozidlo otočiť a keď sa otočil videl medzi nimi nejakého cudzieho róma, ktorého niekto z nich udrel, nevie kto, ale podľa neho to nebol L. P., lebo on stál pri aute, ale S. P. I. H. H. boli pri tom rómovi, tak asi niekto z nich. Videl ako ten róm spadol na zem, videl pri ňom S. P. I. H. H., ale čo mu robili, to nevidel. Potom nastúpili do vozidla. Keď nastúpili všimol si, že ten róm, ktorý bol predtým na zemi, utekal smerom cez stanicu SAD. Počas cesty počul ako sa S. P. pýtal ostatných či niekto niečo tomu rómovi vzal, myslí, že sa tam spomínal mobilný telefón. H. H. nato povedal, že nič nevzal. Po príchode do Spišskej Novej Vsi išli natankovať, začo platil S. P., myslí že 10 €, on ich pýtal aj 20 € ktoré mu sľúbili a tento povedal, aby ich zaviezol ešte do Popradu, že tam mu zaplatia. Tak ich zaviezol, vystúpili pri Stodole a išli do baru, on ich čakal v aute, potom išiel za nimi, povedal im, že musia ísť domov, preto nastúpil k nemu H. H. a odišli a vtedy mu S. P. dal 20 €. Nevšimol si vo vozidle počas cesty nejaké veci, len počul, že S. P. kričal a pýtal sa ostatných či zobrali nejaký telefón.

Za súhlasu prokurátora a obžalovaného bola prečítaná výpoveď svedka E. Š. z prípravného konania, kde dňa 7.5.2015 vypovedal, že okolo Vianočných sviatkov roku 2014 sa s H. U. dohodli, že pôjdu na diskotéku v Levoči, kde sa potom zabávali, pričom okolo 23.00 hod. tam prišli nejakí cudzí traja rómovia, nevšimol si ich a po chvíli začul nejakú hádku, nevie kvôli čomu. Títo rómovia potom odišli a on potom s H. U. išiel ho odprevadiť domov, pričom prešli k železničnej stanici a keď prechádzali okolo pohostinstva Podkova, stretli tých troch cudzích rómov z diskotéky. Keď okolo nich prechádzali, jeden s im prihovril, či mu nepožičajú telefón, lebo si potrebuje zavolať, aby niekto pre nich prišiel. H. U. mu telefón požičal a ten róm odišiel nabok telefonovať. Oni sa potom rozprávali, tak asi za 20 minút tam prišlo nejaké vozidlo. Či tento róm vrátil H. U. telefón, to nevie, ale po príchode vozidla jeden z rómov z ničoho nič udrel H. U., nevie kde ho udrel, vtedy sa on zľakol, lebo boli silnejší, tak utiekol preč. Čo sa potom odohralo, nevie, ale mal pocit, že aj za ním niekto uteká, ale on sa potom skryl za nejakú budovu a tam počkal a po chvíli sa vybral späť tým smerom a tak sa stretol cestou s H. U., na ktorom videl, že krváca, myslí z nosa a povedal mu aby išiel s ním hľadať peňaženku a mobil, ale nič nenašli. Či mu poškodený hovoril bližšie čo sa mu stalo si už nepamätá. On potom H. odprevadil domov a tak išiel domov aj on. Tých rómov by nespoznal, odvtedy ich nevidel a podľa jeho názoru H. zbili preto, lebo levočskí rómovia ich vyhnali z diskotéky a preto sa chceli zato pomstiť. Ani on. ani H. U. však s nimi nemali žiaden konflikt ani na diskotéke, ani po ceste domov. Toho, ktorýsi požičal telefón od H. U. nevie popísať, pretože ho videl len raz a bola tam aj tma.

Bola prečítaná výpoveď svedka L. P. z prípravného konania /je nedosiahnuteľný pre pobyt v cudzine/, ktorý dňa 26.3.2015 vypovedal, že na dátum si už nepamätá, myslí, že to bolo cez Vianočné sviatky, stretol sa v Smižanoch s S. P.Č., H. H. a konzumovali alkohol, potom niekoho napadlo, že idú na zábavu do Levoče. Odviezol ich am S. Q. a zdržali sa tam asi hodinu a potom ich domáci rómovia začali obťažovať, tak odišli. Nejakí rómovia ich aj naháňali, keď potom boli pri herni, niekto zavolať Q. aby prišiel pre nich autom. Zastavili tam nejakého chlapca, ktorý nebol róm, ktorému zaplatili nejaké peniaze a pýtali ho požičať mobil, on im mobil požičal a tak zavolali Q.. Nevie, kto volal a keď čakali na Q. prišli k nejakí rómovia a jeden z nich im začal nadávať, pričom vtedy prišiel autom aj Q.. Potom niektorý z jeho kamarátov prvý napadol jedného z levočských rómov, nevie kto ho prvý udrel, nepamätá si ani to, čo sa dialo potom, len vie, že ten z Levoče sedel na zemi a pri ňom boli P. I. H.. On stál ďalej pri aute, v ktorom sedel Q., to či P.L. I. H. bili alebo kopali róma, to si už nepamätá, len vie, že ho udreli obidvaja, ale kto koľkokrát a kde, to nevie. On ho nebil ani nekopal. Nie si je istý, či ho potkol, to si nepamätá, možno ho potkol, lebo utekal oproti nemu a asi sa ho zľakol. Nepamätá si nato, či P. alebo H. zobrali tomu rómovi nejaké veci, videl, že ho bili, ale či mu prehľadávali vrecká, nevie. Z Levoče ich potom Q. odviezol do Popradu, kde boli v nejakom bare, myslí, že sa volá Stodola. Ostal tam s S. P. I. Q. J. H. H. odišli do Smižian. O peniazoch, peňaženke a mobilnom telefóne poškodeného nevie, on nič nezobral ani nevidel, žeby niekto bol zobral.

Prehratím obrazového záznamu z kamery umiestnenej na budove pohostinstva Podkova v Levoči z CD nosiča, ktorý bol vydaný polícii OO PZ Levoča, vyplýva priebeh skutkového deja tak, ako je popísaný v rámci skutku, z ktorého je zrejmé konanie obžalovaného, poškodeného, odsúdeného H. H. a svedka L. P.. Z prehratého záznamu z kamery s časovým údajom od 23.26,12 do 23.27,04 hod. je vyplýva konanie také, že poškodený H. U. stojí najprv so svedkom E. Š. neďaleko miesta, kde stoja obžalovaný P., svedkovia L. H. I. L. P., pričom po príchode vozidla je zrejmé, ako uteká okolo, neďaleko stojacich týchto osôb. poškodený H. U., ktorého počas behu potkol L. P. /osoba s kapucňou na hlave/ tak, že poškodený spadol na zem, následne prišiel k nemu obžalovaný, ktorý poškodeného opakovane udrel rukou a opakovane ho kopol, načo prišiel k nemu odsúdený H. H., ktorý prehľadával poškodenému vrecká, pritom poškodeného obžalovaný pridržoval na zemi a otáčal tak, že umožnil H. aby poškodenému mohol prehliadnuť vrecká, čo aj odsúdený H. urobil.

Z listinných dôkazov obsiahnutých v spisovom materiály vyplývajú nasledovné skutočnosti:

- lekárska správa Všeobecnej nemocnice Levoča zo dňa 26.12.2014 o 8.59 hod. z ošetrovania poškodeného H. U., vyplýva údaj že „včera napadnutý /odoslaný pacient z polície/, dostal niekoľko úderov do tváre. V bezvedomí nebol, na úraz si pamätá“. Zistená diagnóza - povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, druh poranenia bližšie neurčený,
- odborné vyjadrenie spoločnosti AKRK Spišská Nová Ves predstavuje vyčíslenie spôsobenej škody a to odcudzením mobilného telefónu Samsung Galaxy S3 mini na sumu 63,79 € a hodnota odcudzenej peňaženky 6.41 €, spolu ma sumu 70,20 €,
- listina z internetovej stránky Národnej banky Slovenska k prepočtu kurzu 2000 Kč, ktorá predstavuje hodnotu 76,98 €,
- zápisnica o obhliadke miesta činu zo dňa 27.12.2014 na ul. Novoveská cesta v Levoči pred pohostinstvom Podkova, na ktorom je na ľavom rohu budovy nainštalovaná kamera, súčasťou zápisnice je aj pripojená fotodokumentácia.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané a to na základe výpovedí obžalovaného, poškodeného ako aj vypočutých svedkov, že dňa 25. decembra 2014 po 23.00 hod. sa všetky tieto osoby nachádzali v Levoči na mieste označenom ako Novoveská cesta, kde došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného H. U.. K jeho napadnutiu došlo potom, čo poškodený spadol na zem, keď ho potkol L. P. v čase keď poškodený utekal okolo tam stojacich osôb a okrem L. P. tam stáli aj S. P. a H. H.. Poškodený po tomto potknutí spadol na zem obďaleč stojacich osôb, z ktorých ako prvý k ležiacemu na zemi poškodenému prišiel obžalovaný S. P.. Popísaným konaním obžalovaný S. P., teda fyzickým napadnutím poškodeného, jeho pridržovaním a následnom spoločnom konaní s už odsúdeným H. H., odcudzili poškodenému mobilný telefón a peňaženku finančnom hotovosťou 2000 Kč. Týmto násilným konaním obžalovaného vo vzťahu k poškodenému došlo k naplneniu pojmových znakov zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a to tým, že spoločným konaním s odsúdeným H. použil násilie a dôvodom tohto konania bolo zmocnenie sa vecí inej osoby, a to po subjektívnej i objektívnej stránke. Jeho konanie vykazuje znaky zavinenia v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona a porušil tak záujem chránený trestným zákonom, ktorým je ochrana zdravia a majetku občanov. Okrem tejto právnej kvalifikácie obžalovaný naplnil aj znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona rovnako v spolupáchateľstve a v jednočinnom súbehu so zločinom podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a to tým, že na mieste verejnosti prístupnom napadol iného.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ od roku 2001 šesťkrát odsúdený. Z posledných odsúdení sa jedná o odsúdenie Okresným súdom Spišská Nová Ves v konaní sp.zn. 4T 191/2003 bol dňa 3.12.2003 uznaný vinným aj z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, z výkonu ktorého bol podmienčne prepustený Okresným súdom Košice 1 na skúšobnú dobu, pričom bol mu nariadený zvyšok trestu, ktorý vykonal 25.3.2013. Okresným súdom Spišská Nová Ves bol odsúdený aj v konaní sp. zn. 5T 117/2006 rozsudkom zo dňa 7.2.2007 pre prečin podľa § 194/1,2b a § 212 na trest odňatia slobody dva roky a štyri mesiace, ktorý vykonal v ústave so stredným stupňom strázenia 5.1.2010. Ďalším rozsudkom tunajšieho súdu bol v konaní sp.zn. 5T 139/2007 rozsudkom zo dňa 28.10.2008 uznaný vinným z prečinu podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/,b/ Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, ktorý vykonal 5.1.2012 a naposledy v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 4T 164/2013 bol trestným rozkazom dňa 28.8.2013 uznaný vinným z prečinu podľa § 212 ods. 2a a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 9 mesiacov, ktorý trest vykonal 30.6.2014.

Podľa správy Obce Smižany, miesta bydliska S. P. vyplývajú len údaje o adrese jeho bydliska, pričom iné skutočnosti nie sú známe, avšak zo strany občanov obce neboli na neho podané žiadne sťažnosti na obecný úrad.

Podľa evidencie priestupkov sa dopustil dvoch nie závažných priestupkov v mesiaci august 2014 a to na úseku dopravy a tým, že fajčil na mieste kde to nie je dovolené a boli mu zato uložené pokuty.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo zásad uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona. Zohľadnil pritom závažnosť konania obžalovaného, narušenosť jeho osoby vyjadrenú v množstve jeho odsúdení, ako aj možnosť jeho prevýchovy a represívny účinok trestu. Súd zistil u obžalovaného priťažujúce okolnosti podľa § 37, ktorými sú to, že spáchal viac trestných činov a bol už odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť opakovane, pričom nebola u neho zistená žiadna z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona. Obžalovanému súd ukladal trest za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. ako trest úhrnný, keďže spáchal viac trestných činov a to podľa trestnej sadzby za prísnejší z týchto trestných činov, ktorým je zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. pri trestnej sadzby odňatia slobody tri až osem rokov. Obžalovaný bol v roku 2003 odsúdený tunajším súdom v konaní sp.zn. 4T 191/2003 a uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona, č. 140/1961 Z.z. účinného do 1.1.2006 a to pri trestnej sadzbe § 188 ods. 1 ako trest odňatia slobody 2 až 10 rokov, rovnajúci sa tak zločinu, podľa § 11 Tr.zák. teraz účinného, ktorý uvádza, že „zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov“. Podľa § 38 ods. 5/ Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu a v takom prípade sa ustanovenie ods. 4 nepoužije. Hoci u obžalovaného prevyšujú priťažujúce okolnosti, použitie ustanovenia § 38 ods. 4 Tr.zák. o zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby je v tomto prípade vylúčené. Súd teda ukladal obžalovanému trest podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. keďže spáchal opakovane zločin, a to vychádzajúc z trestnej sadzby odňatia slobody 3 roky až 8 rokov, pri zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu. Takto zvýšená dolná hranica predstavuje trest odňatia slobody 5 rokov a 6 mesiacov. Súd má zato, keďže poškodenému nebol spôsobený závažný následok takýmto konaním, žeby uloženie trestu odňatia slobody pri takto zvýšenej sadzbe a to najmenej vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov by bolo v tomto prípade neprimerane prísny, súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr.zák. a mimoriadne znížil trest pod takto vypočítanú hranicu trestu a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne, ako trest za takéto konanie dostatočný.

Obžalovaný bol v posledných 10. rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, preto bol v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodený H. U. si uplatnil na hlavnom pojednávaní náhradu škody vo výške 140 €, keďže jeho nárok je oprávneným čo do základu aj výšky, súd v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť túto škodu poškodenému uhradiť. Keďže o tejto škode už bolo právoplatne rozhodnuté trestným rozkazom sp. zn. 5T 114/2015 tak, že bola uložená povinnosť na jej náhradu aj inej osobe, súd vyslovil, že záväzok z tohto rozsudku je solidárnym so záväzkom vyplývajúcim z trestného rozkazu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.